

KOLME NÄYTERUNOA TEOKSESTA

MOOTTORIT

© Tuukka Hämäläinen 2010

HAVAINTOJA KAUPUNGISTA I

Hengittelen kadunkulmassa.
Huonoa ilmanlaatua lupailtu.
Telkkarissa ravit ja eilisen teloituksen uusinta.

Tämä kaupunki on enemmän kuin talojen summa,
se on meidät nielaissut.

Hengittelen kadunkulmassa
paksua savua
tupakoivat babylonin portto ja
androidinainen elastisine sukuelimineen.

Hengittelen. Kadunkulmassa
viemäri versoo kasvaimia
rihmastoina sienimäistä turhuutta.

Tämä kaupunki on kaikkea muuta kuin ihmisten summa,
se on meidät nielaissut.

NÄKYMIÄ MAAILMANLOPUSTA

Ahtojäät puskevat vasten kalliota, joka tylyin ilmein odottaa kevättä. Lumi on tehnyt maisemaan kontrastit, peittäen kuolleet pikselit. Istun paikalla jolla joskus kävimme, teimme tulet, odotimme nuoruuden päättyvän. Tuuli tuntuu rystysissä, horisontti on ripustettu pystysuoraan. Jää ei sula, vaikka tahtoisi. Liikkumaton maisema tuijottaa takaisin, kirjoittaa yhtä paljon minusta kuin minä siitä. Aavat tekevät soittimia tavanomaisista esineistä, veisivät sanani mennessään jos osaisivat. Kaiken ja enemmän tallentaa valokuvaaja otoksiinsa, hän kerää postikortteja lähettääkseen ne lopulta vain itselleen. Liikumatta. Jää ei sula.

Haluan uskoa loppujen alunomaisuuteen, tunnon palaavan sormiin. Haluan tehdä taivaan, luut tästä kalliosta, selkärangan talventörröttäjistä.

MARLENE

Muovinen ruoho kasvaa sormien välitse. Makaan tässä ja mietin josko hirttäytyisin tuohon tammeen. Vai onko se leppä. Tässäkin olen hyödytön. Seuraan korsien kurottumista kohti kupolia, yli kynsieni. Taivaan kaarevuuskulma on väärä, mutta onhan meillä ikuinen kesä. Ja ruoho jatkaa kasvamistaan, lopusta se peittää minut, säikeet yhdistyvät rintojeni yli, sitoen paikoilleen. Ongelmani on ratkaistu; Luonto on suorittanut armomurhan.